

РЕШЕНИЕ

№ 710

гр. София, 31.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 18.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **11308** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на К. Г. Г. от [населено място] срещу решение № 96-00-68 от 07.11.2023г. на главния секретар на изпълнителна агенция „Медицински надзор“ в частта, в която е обективиран отказ от предоставяне на обществена информация по т.1, 2 и б от заявление за достъп до обществена информация с вх. № 93-00-68 от 24.10.2023г.

Жалбоподателката твърди, че баща ѝ е починал по време на лечение в МБАЛ „Св. Панталеймон“ АД – [населено място] през януари 2023г. Поради това е сезирала ответника с жалба от 27.02.2023г. за извършване на проверка по случая. С оглед горното, както и на основание чл.4 от ЗДОИ има право на достъп до обществена информация, съдържаща се в документите по посочените точки от заявлението: заповед за назначаване на проверка, имена, длъжности и професионална компетентност на проверяващите, и документите за извършените проверки на място в болницата и констатациите по тях. Счита, че исканата обществена информация е служебна, но достъпът до нея неправилно е ограничен под предлог, че е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение. Заповедта за назначаване на проверка ще послужи жалбоподателката да си състави собствено мнение относно спазване на съответните разпоредби на Наредба №1 от 26.03.2019г. за условията и реда за извършване на проверки от ИАМН, вкл. дали сред проверяващите е назначено и лице – представител на съответната съсловна организация – БЛС, което да провери не само дали са спазени медицинските стандарти, но и добрите медицински практики. Твърди се и надделяващ обществени

интерес, тъй като ще се повиши прозрачността в дейността на задължения субект и евентуални злоупотреби от негова страна, доколкото сред лицата, подписали констативния протокол от проверката, не фигурира представител на съсловната организация. Професионалната компетентност на лицата е от съществено значение за преценката дали проверката е извършена адекватно и крайният извод е обоснован. Освен това същите следва да отговарят на изискванията на посочената наредба като брой и професионална квалификация, което жалбоподателят няма как да провери без предоставяне на исканата информация. Същото се отнася и до констатациите на проверяващите при проверките на място относно проведеното лечение и това имала ли е болницата правото да го проведе. Предвид горното се иска от съда да отмени процесното решение в частта, в която е обективизиран отказ по посочените точки, и преписката да се върне на административния орган за предоставяне на достъп до исканата информация. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът - главния секретар на изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН), редовно уведомен, в писмен отговор от 10.01.2024г. оспорва жалбата. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема следното от фактическа страна:

Жалбоподателят е подал заявление за достъп до обществена информация № 93-00-68 от 24.10.2023г. до изпълнителна агенция „Медицински надзор“, в т.1, 2 и 6 от което е поискал достъп до обществена информация, представляваща: 1) заповед за назначаване на проверка по жалба с вх. № 96-00-55 от 27.02.2023г. от К. Г. до ИАМН относно допуснати нарушения при лечението на баща ѝ в МБАЛ „Св. Панталеймон“ АД – [населено място] през януари 2023г.; 2) име, длъжност и професионална компетентност на проверяващите лица – представители на ИАМН; б) документи, удостоверяващи извършените проверки на място в МБАЛ „Св. Панталеймон“ АД – [населено място] с отбелязване на времето на извършване на проверките и констатациите на проверяващите.

По преписката е представена заповед № РД-13-289 от 16.03.2023г. на изпълнителния директор на ИАМН за назначаване на комисия от две лица със заличени имена и посочени длъжности, която да извърши извънредна проверка по жалба с вх. № 96-00-55 от 27.02.2023г. от К. Г.. Приложени са още две писма до лица със заличени имена, заемащи същите длъжности като тези в заповедта, с искане да заявят съгласие за предоставяне на личните им данни. В писма на л.80 и 81 същите възражават срещу предоставяне на личните им данни по заявлението на жалбоподателя.

С решение № 96-00-68 от 07.11.2023г. на главния секретар на изпълнителна агенция „Медицински надзор“ е предоставен достъп до констативен протокол за извършена проверка на МБАЛ „Св. Панталеймон“ АД – [населено място] № КП-32 от 10.04.2023г. В частта по т.1, 2 и 6 от заявлението не е предоставена исканата информация с аргумент, че същата има характера на служебна такава, но няма самостоятелно значение, защото е свързана с оперативната подготовка на крайния акт от проверката – констативния протокол. Освен това на основание чл. 31, ал.2 от ЗДОИ е поискано съгласие от трети лица за предоставянето ѝ и такова не е получено. Жалбата срещу решението е подадена на 15.11.2023г.

За удостоверяване правомощията на ответника по чл. 28, ал.2 от ЗДОИ е

представена заповед № РД-01-103 от 09.10.2023г. на изпълнителния директор на ИАМН.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от него в оспорената част, доколкото с нея се обосновава отказ от предоставяне на исканата информация, и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ, обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Не е налице легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора, има характер на обществена информация. Но за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Тоест, информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел. Ответникът е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДОИ като държавен орган. В конкретния случай оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – главният секретар на Изпълнителна агенция "Медицински надзор", упълномощен със Заповед № РД-01-103 от 09.10.2023г. на изпълнителния директор на ИАМН.

Съгласно чл. 13, ал.1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен освен ако не попада в изключенията по чл. 13, ал.2 и не е налице обстоятелството по ал.4 от същата разпоредба на ЗДОИ. Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес (чл. 13, ал.4 от ЗДОИ). "Надделяващ обществен интерес" по смисъла на §1, т.6 от ДР на ЗДОИ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. В случая целта на искането за получаване на информация не е възможността на заявителката да си състави собствено мнение относно дейността на задълженото лице Изпълнителна агенция "Медицински надзор", а желанието ѝ да получи конкретна информация за извършеното лечение на починалия ѝ баща и за длъжностните лица от ИА"МН", извършили проверката във връзка с подадена от нея жалба с вх. № 96-00-55/27.02.2023 г. В тази насока е и твърдението ѝ в жалбата, че има съмнения и допуска, че не са спазени нормативните изисквания по време на проверката, което навежда на извода, че целта ѝ е да проведе самостоятелно "разследване" и събиране на доказателства в подкрепа на декларираното ѝ съмнение. В този смисъл исканата от нея информация не следва да се квалифицира като обществена, съгласно разпоредбата

на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, а като такава за обслужване личния интерес на заявителката. Дори и да се приеме, че исканата от заявителката информация може да се квалифицира като обществена, тя по своя характер представлява служебна - информация, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации, съгласно чл. 11 от ЗДОИ. По делото са представени заявления от двамата члена на комисията, извършила проверка по жалбата на К. Г. Г., в резултат на която е бил изготвен констативен протокол № КП-321/10.04.2023 г., че не са съгласни да бъдат предоставени личните им данни, свързани с информацията посочена в заявление за достъп до обществена информация от 24.10.2023 г., а именно: имена и професионална компетентност. Поради това в приложената по делото заповед за назначаване на комисия за извършване на проверка фигурират само длъжностите им.

С оглед така направените заявления, съдът счита, че е налице основанието за отказ за предоставяне на лични данни на основание чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, тъй като в случая няма надделяващ обществен интерес, както бе посочено по-горе. Отделно от това съдът намира, че е налице и хипотезата на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ по отношение на исканата с процесното заявление служебна информация, съдържаща се в документи, удостоверяващи извършените проверки на място в МБАЛ „Св. Пантелеймон“ АД – [населено място] с отбелязване на времето на извършване на проверките и констатациите на проверяващите. Това е така, защото същите са отразени в крайния констативен протокол, който е предоставен на жалбоподателката и в който подробно е предадена цялата изходна информация, въз основа на която е съставен: документация от Ц., листове за преглед, проведени консултации, извършени изследвания, документация от хоспитализацията – ИЗ, рапорти на медицински сестри, назначена терапия, събрани становища от проверяващите.

При горния анализ съдът приема, че решението е издадено от компетентен орган, при спазване на изискванията за форма и съдържание, в съответствие с материалния закон и на неговата цел, поради което жалбата против него, следва да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 41 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Г. Г. от [населено място] срещу решение № 96-00-68 от 07.11.2023г. на главния секретар на изпълнителна агенция „Медицински надзор“ в частта, в която е обективиран отказ от предоставяне на обществена информация по т.1, 2 и 6 от заявление за достъп до обществена информация с вх. № 93-00-68 от 24.10.2023г.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Решението съгласно чл. 40, ал.3 от ЗДОИ не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: